

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den fgl. Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1542 ff.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Berg: Efter den dyre Forsikring, vi modtog fra Indenrigsministeren paa, at dette Lovforslag skulde vi nok faa at se igen, har jeg ment, at det ikke hastede med de enkelte Endringsforslag, som jeg ellers gerne vilde have stillet. Jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning nu angaaende Lovforslaget, hvis endelige Vedtagelse er forestaaende. Og det er en Henpegning til Lovens Titel: „Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i o. f. v.“ Der bestaar 4 andre Love angaaende denne Højskole. Det er mig forbavsende, at man ikke har villet have alt vedrørende Landbohøjskolen samlet i een Lov, saa meget mere, som jeg ikke kan skønne, at de tidligere Bestemmelser, som i det væsentlige ere accepterede ved det nuværende Forslag, kunde give Anledning til nogen som helst Forstyrrelse eller Meningsforflet. Jeg tillod mig for et Par Aar siden at sammenbrage disse Lovbestemmelser til en Lov. Det findes som Tillæg til Betænkningen 1888—89, og det lod jo til, at man egentlig ikke var uenig om, at det var et passende Formaal lige over for de Folk i Almindelighed, som skulle bruge Loven. Ikke desto mindre har hverken Regeringen eller det høje Flertal villet gøre noget for et saa rimeligt Formaalets Opnaaelse. Jeg tror ikke, det er rigtigt i den Grad at udstyffe Bestemmelserne med „Tillæg“ og „Tillæg til“ og „Forandring i Tillæg“ o. f. v. angaaende en saadan Sag. Jeg tror, det burde være den ledende Regeringsrepræsentants Opgave at gøre Befolkningen og os det saa let som muligt at forstaa, hvad det hele drejer sig om, og naar det ikke sker, at man da her fra giver Stødet dertil. Jeg beklager, at det ikke er sket, men for øvrigt er det jo i real Henseende uden Betydning, hvorimod det i formel Henseende o: til Brug for Befolkningen og til Udvidelse af Rensstab gennem Lovgivningen til Landbohøjskolen

ganste vist ikke er uden Betydning. Jeg stemmer ikke for det foreliggende Lovforslag, ikke af Mangel paa Interesse for den Opgave, der er stillet Højskolen, tværtimod! ej heller af Mistillid til nogen, hverken til Ledelsen eller til Lærerne, men af Hensyn til, at jeg ikke nu nødtvungent, idet det lader til, at Loven endelig skal være færdig, vil give efter paa det af mig nævnte tidligere frembragte Hovedspørgsmaal.

Ordføreren (Tutein): Jeg ønsker blot at udtale, at det Spørgsmaal, som er bragt paa Dntale af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valokreds (Berg) har ganske vist tidligere været under Forhandling i Udvalget, men har ikke været under Forhandling i denne Samling og er heller ikke blevet forebragt af noget enkelt Medlem af Udvalget. Da dette ikke er sket, og da der ikke foreligger noget som helst Endringsforslag, finder jeg ikke Anledning til her nærmere at gaa ind paa det Spørgsmaal, men vil blot indskrænke mig til at bede ærede Medlemmer om, lige som de gjorde ved forrige Behandling, at stemme for Forslagets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg maa selvfølgelig indrømme, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valokreds (Berg) opstavede, om det ikke var rigtigt at have samtlige Bestemmelser, vedrørende en saadan Institution som denne, kodificerede, kan oplastes ved Søje. Der har tidligere været gjort Forsøg i denne Retning af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valokreds, men disse Forsøg sandt ikke stor Tilslutning, og det synes ikke, at Tinget fatte megen Pris paa at opnaa noget saadant. I og for sig er Sagen ganske vist ikke af stor Vigtighed, thi hvis man faar denne Lov vedtagen, ville de fleste, der beskæftige sig med disse Forhold, næsten i alle Tilfælde kunne nøjes med at søge hen til den. Der er naturligvis ældre Bestemmelser, som blive bestaaende, og jeg skal meget gerne indrømme, at det vilde være heldigt, at alt vedrørende en saadan Institution blev samlet i een Lov, men paatrængende nødvendigt kan jeg ikke anse det for at være. Som sagt, naar man fra mange Sider havde sat Pris paa, at noget saadant var sket, skulde jeg ikke have modsat mig det, men der var ingen Grund for mig til at indbringe det, og hvis man havde bragt større Stof frem end nødvendigt — der kan være nok at klammes om ved en saadan Lov — kunde det have indeholdt en Opmuntring til at søge Forandring i andre Retninger, som hverken vilde være ønskelig eller fornøden. Derfor er jeg ikke gaaet til